

THƠ CHO BÉ

Em gói đầu lên những vần thơ...

Bài thơ: Bóng mây

Hôm nay trời nắng như nung
Mẹ em đi cấy phơi lưng cả ngày
Ước gì em hóa thành mây
Em che cho mẹ suốt ngày bóng râm

Bài thơ Đi nắng

Tác giả: Nhược Thủy

Có con chim chích
Nó đậu cành xoan
Nó kêu ai ngoan
Thì nghe lời nó
Đi nắng phải có
Nón mũ mà che
Hễ ai không nghe
Thì chim không thích

TRUYỆN: CỐC GỌI TRỜI MƯA

Đã lâu lắm rồi,
Trời cứ nắng mãi mà không có một giọt mưa.
Nước ở ao hồ khô cạn.
Cây cỏ bắt đầu vàng úa.
Gà, Vịt và muôn loài nháo nhác đi tìm nước uống.

Thấy thế, Cóc bèn lên trời để hỏi ông Trời.
Cóc nổi trống "thùng, thùng, thùng" và gọi to:
"Ọc ! Ọc ! Ọc ! Ông trời ơi! Mau mưa xuống thôi!"

Nghe tiếng Cóc gọi,
Ông trời cho gọi thần mưa đến.
Thần mưa nhận lỗi vì mãi chơi nên quên làm mưa.
Thần mưa vội làm cho nước rơi xuống hạ giới

Nhờ có mưa, muông thú lại tha hồ uống nước, còn cỏ cây lại trở nên tươi tốt
Từ đây, hễ nghe có tiếng Cóc kêu
"Ọc...ọc...ọc"....., ông Trời lại ra lệnh cho mưa rơi xuống.

TRUYỆN: MẶT TRỜI ĐI ĐÂU

Một hôm Trống choai hỏi chó con: Buổi chiều mặt trời đi đâu ấy nhỉ ?

Chó con trả lời: Tôi không biết , có lẽ mèo con biết đấy!

Mèo con kêu Meo meo

Tôi không biết . Có lẽ thỏ biết đấy!

Thỏ vẫy tai bảo:

Tôi cũng không biết . Bạn thử hỏi chị vịt xem!

Chị vịt lúc lắc cái mỏ: Ôi ! Chị cũng không biết đâu có khi bác bò cái biết đấy!

Bác bò cái cất giọng trầm trầm : Bác cũng không biết nữa , chúng ta cùng đi hỏi vậy!

Tất cả rủ nhau ra cánh đồng.Chó sủa, Mèo kêu, Thỏ vẫy vẫy tai, Vịt lúc lắc cái mỏ, Bò kêu ò,ò . Mặt trời vẫn chẳng thấy đâu.

Trống choai vỗ cánh gọi :

Ồ ó ...o o! Mặt trời ơi.Mặt trời đâu rồi?

gà gọi ba lần,Mặt trời rực sáng hiện ra, một ngày mới bắt đầu

